

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919200876
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6919200876.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci maloletej: U. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpenej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota, dieťa rodičov: matky - L. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., L. XXX, zastúpená JUDr. Jánom Čipkom, advokátom s miestom výkonu činnosti Hnúšťa, Partizánska 197 a otca - J. U. Kończakowski, nar. XX. XX. XXXX, bytom B., U. XX/XX, U. republika, korešpondenčná adresa: Ul. Z. XXX, XX-XXX K., U. republika zastúpeného JUDr. Denisa Hostačná, advokátka s miestom výkonu činnosti Bratislava, Dunajská 4, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 2P/17/2019-338 zo dňa 31. 08. 2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 2P/17/2019-338 zo dňa 31. 08. 2021 vo výrokoch I., II., IV. **p o t v r d z u j e**.

II. Uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 2P/17/2019-338 zo dňa 31. 08. 2021 vo výroku III. **z r u š u j e** a vec mu v tomto rozsahu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 31.08.2021 rozhodol vo výroku:

I. Súd **d o č a s n e z v e r u j e** maloleté dieťa U. B., nar. X.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky L. P., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX, XXX 01 W., t.č. bytom L. XXX, XXX 01 W., štátny občan Slovenskej republiky.

II. Súd **n a r i a d ť u j e** otcovi maloletého dieťaťa U. J. B. nar. X.X.XXXX, bytom ul. U. XX/XX, XX-XXX B., korešpondenčná adresa: ul. Z. XXX, XX-XXX K., U. republika, štátny občan U. republiky, aby maloletú U. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom u matky odovzdal do osobnej starostlivosti matky L. P., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX, XXX 01 W., t.č. bytom L. XXX, XXX 01 W., štátny občan Slovenskej republiky, v lehote do 3-och dní odo dňa doručenia tohto uznesenia.

III. Otec maloletého dieťaťa U. J. B., nar. X.X.XXXX je **p o v i n n ý** dočasne prispievať na výživu maloletej U. B., nar. X.X.XXXX výživným vo výške 200,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa, počnúc dňom vykonateľnosti tohto rozhodnutia.

IV. Neodkladné opatrenie trvá len do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

Z odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu vyplýva, že matka maloletej U. sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala úpravy práv a povinností rodičov k maloletej dcére a navrhla nariadiť otcovi dieťaťa, aby maloletú U. odovzdal do jej osobnej starostlivosti. Navrhovateľka uviedla, že otec je v otázkach starostlivosti o dcéru dominantný bez toho, aby rešpektoval matkin najmä nesúhlasný názor. Od 7.6.2021 je maloleťá v starostlivosti otca, ktorý 7.7.2021 bol v mieste bydliska matky pre auto, ktoré užívala s jeho súhlasom, vôbec neprišiel s dcérou a na matkine otázky prečo dcéru nedoniesol, keď ním navrhovaná doba starostlivosti uplynula, uviedol, že mal dcéru len mesiac a že si ju ešte nechá a na matkine otázky s kým je dcéra bez konkretizácie a bližšieho vysvetlenia uviedol,

že dcéra je pri nejakej tete. Matka otcovi písala 12.8.2021, aby doniesol U. cez víkend domov, avšak na matkinu žiadosť nereagoval a tak ho kontaktovala s tým, že pre U. si príde 21.8.2021. Keď bola na ceste, otec dieťaťa jej zavolať, že je s U. pred Prahou, že tam potreboval niečo vybaviť. Naposledy s maloletou U. hovorila 23.8.2021 asi 6 minút s tým, že Petra jej do telefónu hovorila, že sa už teší do školy, avšak keď matka chcela zistiť bližšie, ako sa jej darí a čo robí a kde je, tak otec rozhovor ukončil. S otcom sa jej nepodarilo od 21.8.2021 žiadnym spôsobom skontaktovať.

Okresný súd posúdil vec v súlade § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 prvej vety zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) CSP, § 367 ods. 1, § 367 ods. 3 Civilného mimosporového poriadku (ďalej CMP), podľa Základných zásad Čl. 5 písm. a) až c) Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky ako aj z Dohovoru o právach dieťaťa.

Súd prvej inštancie zistil, že na súde je vedené konanie o návrhu matky na zverenie mal. U. do jej osobnej starostlivosti a o určenie výživného zo strany otca pre maloletú U.L. V rámci dokazovania v tejto veci bolo nariadené znalecké dokazovanie, ktoré doposiaľ nebolo vykonané. Maloletú U. matka zapísala v školskom roku 2021/2022 do prvého ročníka ZŠ v Hnúšti. Maloletá sa v súčasnej dobe už dlhšiu dobu zdržiava u svojho otca v U. republike a otec s jej zapísaním do uvedenej základnej školy nesúhlasí, pričom voči rozhodnutiu riaditeľa o prijatí maloletej do základnej školy podal odvolanie.

Z obsahu návrhu matky vo veci samej o úpravu práv a povinností k maloletej Petre vyplýva, že matka od narodenia dieťaťa zabezpečuje nepretržite jej každodenné potreby okrem období kedy si otec dieťa prevzal za účelom stretávania sa. Maloletá U. navštevovala Materskú školu v Hnúšti na nábreží D. XXX. Z uvedeného teda vyplýva, že ťažisko života maloletej bolo v Hnúšti až do času t. j. 07. 06. 2021 kedy si otec U. prevzal za účelom styku do U. republiky a matke ju už nevrátil. Tieto skutočnosti preukazujú, že maloletá U. má svojich príbuzných, svojich súrodencov, svojich kamarátov v doterajšom mieste svojho bydliska, vyrastá v prostredí ktoré je jej dôverne známe, v ktorom má pocit istoty, lásky, priateľstva zo strany najbližších, preto bude v jej najlepšom záujme, aby do času kým súd nerozhodne vo veci samej bola naďalej v starostlivosti matky.

Okresný súd rozhodol o povinnosti otca dočasne prispievať na výživu maloletej v nevyhnutnej miere, nakoľko podľa zákona o rodine má k maloletej zákonnú výživovaciu povinnosť. Zároveň súd zdôraznil, že neodkladným opatrením (resp. dôvodmi na ktorých je založené) sa neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej v žiadnej z jeho častí, čo znamená, že posúdenie dôvodnosti rozsahu výkonu rodičovských práv a povinností na strane toho - ktorého rodiča, môže byť až výsledkom zistenia všetkých rozhodujúcich skutočností, ich starostlivého vyhodnotenia a premietnutia do rozhodnutia vo veci samej. Účelom neodkladného opatrenia nie je zaujať konečný záver o právach a povinnostiach rodičov k maloletému dieťaťu, ale len dočasne upraviť a zabezpečiť práva maloletého dieťaťa, ako aj práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu.

2. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie v súlade s § 355 ods. 2 CSP, § 357 písm. d) CSP, v lehote v súlade s § 362 CSP podal odvolanie otec maloletej z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

Odvolateľ nesprávnosť rozhodnutia namietal z dôvodu, že súd vydal rozhodnutie na základe tvrdení matky, matka však neuviedla dôležité skutočnosti, neuviedla, že sa dohodli do času právoplatného rozhodnutia v konaní o úpravu práv a povinností k maloletej, ktoré je vedené pod sp. zn. 2P/17/2019 pred Okresným súdom Rimavská Sobota, že maloletá bude v ich striedavej starostlivosti. Ťažisko života maloletej bolo rovnomerne rozdelené medzi Poľskou republikou a Slovenskou republikou, maloletá bola v pravidelnom a ničím nerušenom kontakte s matkou a súrodencami počas pobytu v U. republike. Odvolateľ následne uviedol, že sporové strany neuzatvorili rodičovskú dohodu o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej jedine z dôvodu nezhody v otázke školskej dochádzky, konkrétne v akej krajine ju má maloletá absolvovať. Otec nesúhlasil aby maloletá bola prihlásená na základné vzdelávanie do základnej školy v Hnúšti a preto proti rozhodnutiu o prijatí podal odvolanie, zároveň podal na okresný súd návrh na začatie konania o nezhode rodičov. Otec nikdy nesúhlasil, aby maloletá navštevovala základnú školu v Slovenskej republike, z dôvodu, že matka je preukázateľne neschopná starať sa o výchovu a vzdelávanie svojich ostatných detí. Staršie deti matky V., V. a F. mali v škole zlý prospech a množstvo neospravedlnených hodín, V. je právoplatne podmienene odsúdený za mravnostný trestný čin, jedine maloletá S. P., má lepšie známky v škole, keďže vo vzdelávaní ju podporuje práve jej stará matka nie matka.

Otec v odvolaní poukázal na to, že maloletá je zvyknutá byť aj dlhšiu dobu u otca v U. republike, v rokoch 2018-2021 sa zdržiavala v U. republike za obdobie od 16. 11. 2018 do 10. 09. 2021 spolu 494 dní a na Slovensku 509 dní, od 10. 09. 2021 je na Slovensku. Jediným dôvodom, prečo matka

podala neodkladné opatrenie, je aby maloletá nastúpila do základnej školy v Slovenskej republike, a keďže otec nesúhlasí s nástupom maloletej do školy v Slovenskej republike, jediná možnosť bola podať návrh na neodkladné opatrenie. Matka svojim správaním a konaním hrubo zneužíva to, že má maloletú v dočasnej osobnej starostlivosti, vedome postupuje nezákonne a porušuje rodičovské práva a povinnosti otca maloletej a de facto vytvára situáciu, kedy jej nezákonný postup už nebude možné zvrátiť. Nie je pravda, že by maloletá bola vytrhnutá z prostredia, ktoré je jej známe a v ktorom mala pocit istoty, lásky, priateľstva zo strany najbližších, keďže maloletá má v U. republike vytvorený tiež výborný kolektív detí, kde sa chodí hrať, vytvára si tam prirodzené priateľstvá, má v Poľsku vytvorené stabilné prostredie, má tam kamarátov. Argument matky, že ak maloletá nenastúpi do základnej školy, hrozia jej nezvratiteľné škody na jej vývoji, je sporný. Maloletá hovorí po slovensky aj poľsky, v cudzom prostredí maloletá nekomunikuje, je bojzlivá voči iným dospelým osobám a odmieta s nimi hovoriť. Tieto skutočnosti môžu nasvedčovať, že maloletá ešte nie je spôsobilá nastúpiť do prvého ročníka základnej školy. Matka však tieto skutočnosti nebrala do úvahy. Otec maloletej prihlásil maloletú po objektívnom zvážení jej psychologickú pripravenosť, ako poľskú občiansku na predškolskú prípravu na základné štúdium v U. republike. Podľa odvolateľa súd dospel k nesprávnemu záveru, že je v záujme maloletej, aby bola dočasne zverená do osobnej starostlivosti matky. Matka vo viacerých smeroch ako osoba zodpovedná za výchovu maloletých detí zlyhala, nevie poskytnúť osobnostné alebo morálne záruky. Matka v novembri 2012 pracovala v Night clubu P. vo Svite, kde poskytovala intímne služby rôznym zákazníkom za odplatu. Staršie deti matky pravidelne dosahujú podpriemerné až slabé študijné výsledky už na základnej a strednej škole a niekoľkokrát opakovali ročník. V domácnosti matky našiel neuveriteľný neporiadok. Matka je nezamestnaná, t. č. na rodičovskej dovolenke. Otec nemá žiadnu vedomosť o tom, či na aktuálnej adrese matky má maloletá vytvorené stabilné a priaznivé prostredie, kde môže plnohodnotne rozvíjať svoje schopnosti a záujmy. V záujme maloletej je, aby bola v kontakte s oboma rodičmi. Otec ju odovzdal matke dňa 09. 09. 2021 pred dorúčením napadnutého rozhodnutia, a to po vzájomnej dohode, nie z dôvodu vydania neodkladného opatrenia. Aktuálne mu matka obmedzuje kontakt s maloletou, takže nie je v žiadnom kontakte s maloletou. Dňa 20. 09. 2021 mu zo strany matky bolo oznámené, že sa s maloletou môže stykať jedine v prítomnosti matky, príp. v prítomnosti jej staršej nevlastnej sestry Zuzany P.. V odvolaní tiež namietal, že na maloletú dobrovoľne uhrádzal sumu 100 € mesačne, uhrádzal aj životné náklady na matku a jej staršie deti, náklady na bývanie, za rok 2019 mesačne cca 382,50 €, v roku 2020 484,83 € a v roku 2021 232,05 € mesačne. Suma výživného 200 € mesačne je vo vzťahu k oprávneným nárokom maloletej neprimeraná, nakoľko túto sumu matka bezpochyby nebude používať výhradne na zabezpečenie výživy maloletej, ale bude z nej financovať svoje pohodlie, svoje návyky a zlovyky a potreby svojich starších detí. Matka v návrhu ani len nepreukázala oprávnené mesačné náklady na maloletú, ktoré by mohli byť podkladom na určenie výživného voči maloletej. Maloletej nakupuje oblečenie, obuv, hračky, školské potreby, hygienické potreby, drogériu, takže matka nemá žiadne starosti ohľadne potrieb maloletej s výnimkou stravy, ktorú tiež zabezpečoval.

3. Matka maloletej vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. Povinná školská dochádzka jej dcéry a jej pripravenosť sa výchovnovzdelávaciemu procesu podriaďiť bola jediným dôvodom, pre ktorý dcéru do školy zapísala. Dcéra má trvalý pobyt od narodenia v Hnúšti, nevedela o tom, že je prihlásená na trvalý pobyt aj v U. republike, nemanipuluje maloletú proti otcovi a ani nezamedzuje kontaktu otca s dcérou.

4. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Rimavskej Sobotke k odvolaniu otca poukázal na to, že v čase sociálneho prieskumu bolo konštatované, že v rodinnom prostredí dieťaťa aktuálne nie sú prítomné žiadne negatívne faktory, ktoré by mohli negatívne ovplyvniť nerušený vývoj dieťaťa a preto navrhujú, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil a ponechal v starostlivosti matky. Maloletá je v súčasnej dobe po psychickej stránke v náročnej situácii, pretože jej citová inklinácia je k obom rodičom silná, ale z tohto biologického hľadiska viac inklinuje ku svojej matke, s ktorou žije v jednej domácnosti, preto si vyžaduje, aby bolo emocionálne nasýtené, ale vzhľadom na svoj vek ešte nedokáže posúdiť kvalitu matkinej starostlivosti. Čo sa týka výšky výživného opatrovník maloletej uviedol, že matka pravidelne poskytuje protihodnotu finančného plnenia výživného a to osobnou starostlivosťou.

5. V dôsledku odvolania otca maloletej, krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v zmysle § 65, § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 (a contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil vo výrokoch I., II., IV.. Vo výroku III. odvolací súd zrušil rozhodnutie a vec v tomto

rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v súlade s § 389 ods.1 pís. b) CSP, § 65 CMP, § 391 ods. 1 CSP.

6. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, v časti ktorou súd dočasne zveril maloleté dieťa U. B. do osobnej starostlivosti matky, nariadil otcovi maloletého dieťaťa, aby maloletú U. odovzdal do osobnej starostlivosti matky, v lehote do 3-och dní odo dňa doručenia uznesenia, neodkladné opatrenie nariadil len do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd sa stotožňuje v celom rozsahu aj s dôvodmi rozhodnutia v tejto časti. Námietky otca v odvolaní nespôsobujú vecnú nesprávnosť rozhodnutia. Súd prvej inštancie mal dostatočne osvedčené rozhodné skutočnosti a tieto správne právne posúdil.

7. V súlade s § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

8. Neodkladné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery. Neodkladné opatrenie nemá charakter konečného rozhodnutia a jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Nariadením neodkladného opatrenia pred začatím konania alebo v jeho priebehu navrhovateľ nenadobúda konečné práva, o právach bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej po zistení skutočného stavu na základe vykonaného dokazovania. Z uvedeného charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

9. Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd vyššie uvedené špecifiká neodkladného opatrenia zohľadnil.

10. Prvoinštančný súd mal osvedčené rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých návrhu matky v potvrdenej časti vyhovel. Na okresnom súde Rimavská Sobota sa pod sp. zn. 2P/17/2019 vedie konanie o úpravu práv a povinností k maloletej U.. Maloletá má 6 rokov, vo veci je osvedčené, že od narodenia matka dieťaťa zabezpečuje potreby maloletej, okrem období kedy si otec dieťa prevzal za účelom stretávania sa. Maloletá U. navštevovala Materskú školu v Hnúšti. Uvedené skutočnosti otec maloletej nerozporoval, v odvolaní poukázal však na to, že od 16.11.2018 do 10.09.2021 bola dcéra u neho 494 dní a od 07.01.2019 do 06.06.2021, t. j. 509 dní u matky, a teda matka s dlhšími pobytmi maloletej v U. republike nemala problém. Odvolací súd udáva, že je zrejmé z tvrdení účastníkov, že maloletá má citový vzťah k obom rodičom. V danom štádiu konania vzhľadom aj na pohlavie, vek maloletej a zabezpečovanie každodenných potrieb maloletej matkou od narodenia maloletej je zrejmé, že je v záujme maloletej, aby bola dočasne zverená do osobnej starostlivosti matky. Skutočnosti tvrdené odvolateľom v odvolaní, že matka zlyhala, nevie poskytnúť osobnostné alebo morálne záruky, keďže v novembri 2012 pracovala v G. P. a staršie deti matky pravidelne dosahujú podpriemerné až slabé študijné výsledky už na základnej škole nespôsobujú nesprávnosť rozhodnutia. Odvolateľ sám doteraz súhlasil s tým, že matka zabezpečovala starostlivosť o maloletú, voči jej starostlivosti nemal vážne námietky, nedomáhal sa napr. výlučnej osobnej starostlivosti o dieťa z dôvodu, že matka starostlivosť maloletej nezabezpečuje v súlade s potrebami maloletej. Kolízny opatrovník nezistil nedostatky v starostlivosti matky o maloletú. Ani tvrdená skutočnosť odvolateľom, že je v záujme maloletej, aby bola v kontakte s oboma rodičmi nespôsobuje nesprávnosť rozhodnutia, pretože uvedené rozhodnutie úpravu styku otca s maloletou neobmedzuje. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd dočasne zveril maloleté dieťa U. do osobnej starostlivosti matky potvrdil.

11. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd nariadil otcovi maloletého dieťaťa, aby maloletú U. odovzdal do osobnej starostlivosti matky, v lehote do 3-och dní odo dňa doručenia uznesenia potvrdil. Otec prevzal maloletú od matky 07.06.2021 za účelom styku do U. republiky a matke ju už nevrátil. Z nesporných tvrdení účastníkov je zrejmé, že maloletá bola u otca od 07.06.2021 do 09.09.2021 (94 dní), otec neosvedčil skutočnosť, že maloletá bola u neho so súhlasom matky po celú dobu. Skutočnosť, že otec odovzdal maloletú matke 09.09.2021, t.j. po vydaní napadnutého rozhodnutia, pred jeho doručením na základe dohody, nemá vplyv na nesprávnosť rozhodnutia v tejto časti, keďže v súlade s § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci

stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Odvolací súd potvrdil aj výrok IV. uznesenia, ktorým okresný súd rozhodol, že neodkladné opatrenie trvá len do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, z dôvodu jeho vecnej správnosti.

12. V súlade s § 366 CMP neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere, súd rozhodne na základe preukázania potreby bezodkladnej úpravy pomerov v kontexte potreby uloženia povinnosti platiť výživné v nevyhnutnej miere.

13. Okresný súd nariadil neodkladným opatrením otcovi maloletého dieťaťa povinnosť dočasne prispievať na výživu maloletej U. výživným vo výške 200,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa, počnúc dňom vykonateľnosti rozhodnutia. Svoje rozhodnutie odôvodnil okresný súd v bode 11. odôvodnenia, tak, že „súd rozhodol o povinnosti otca dočasne prispievať na výživu maloletej v nevyhnutnej miere, nakoľko podľa zákona o rodine má k maloletej zákonnú vyživovaciu povinnosť“.

14. V odvolaní odvolateľ namietal, že na maloletú dobrovoľne uhradil sumu 100 € mesačne, suma výživného 200 € mesačne je vo vzťahu k oprávneným nárokom maloletej neprimeraná, matka v návrhu ani len nepreukázala oprávnené mesačné náklady na maloletú, ktoré by mohli byť podkladom na určenie výživného voči maloletej. Otec maloletej nakupuje oblečenie, obuv, hračky, školské potreby, hygienické potreby, drogériu, takže matka nemá žiadne starosti ohľadne potrieb maloletej s výnimkou stravy, ktorú tiež zabezpečoval.

15. Odvolací súd udáva, že jednou z esenciálnych náležitostí rozhodnutia je jeho odôvodnenie v písomnom vyhotovení. V odôvodnení rozhodnutia súd jasne a výstižne uvedie zistené skutkové tvrdenia a vysvetlí, ako ich posúdil. Požiadavka preskúmateľnosti právneho posúdenia veci pritom nie je splnená za situácie, keď odôvodnenie rozsudku obsahuje iba odkaz, príp. výpočet právnych predpisov, ktoré súd na zistený skutkový stav použil.

16. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nespĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia vo vzťahu k výroku III., o uložení povinnosti otcovi maloletej dočasne prispievať na výživu maloletej U. výživným vo výške 200,- Eur mesačne. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd neuviedol rozhodné skutkové tvrdenia na základe, ktorých uložil otcovi povinnosť dočasne prispievať na výživu maloletej U. výživným, neuviedol aké ustanovenie zákona aplikoval, z akej úvahy súd pri rozhodnutí vychádzal. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostávala iná možnosť, ako uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku III. podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vec mu v tomto rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

17. V ďalšom konaní súd prvej inštancie zistí rozhodné skutočnosti potrebné pre rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia - nariadenia platiť výživné otcovi pre maloletú v nevyhnutnej miere. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie jasne a výstižne uvedie zistené skutkové tvrdenia, zohľadní tvrdenia otca maloletej v odvolaní a vysvetlí, ako rozhodné skutkové zistenia posúdil, tak aby rozhodnutie spĺňalo predpoklady preskúmateľnosti rozhodnutia.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnenne premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).